

עמ"ת 55033/10/21 - סאמר תראבין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 55033-10-21 תראבין(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 479590/2021

בפני עורר	כבוד השופט אריאל חזק
נגד משיבה	סאמר תראבין (עציר) ע"י ב"כ ירון פורר
	מדינת ישראל ע"י ב"כ פנחס סויסה

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום באשקלון מיום 19.10.21, במ"ת 37859-07-21, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **איומים, חבלה במזיד לרכב, תקיפה ע"י שניים או יותר, שבל"ר ונטישה במקום אחר ותקיפה סתם**. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 8.7.21 הגיע העורר אל מקום בו נפגשו המתלון והמתלוננת, אחות העורר. העורר שהגיע ברכב בו נהג אחר, חסם באמצעות הרכב את רכבו של המתלון, ירד מהרכב כשהוא אוחז מוט ברזל, התקרב אל המתלון ואמר לו "מה אתה עושה עם אחותי", בהמשך פתח העורר את דלת רכבו של המתלון והכה בו בכל חלקי גופו. בנוסף תואר כי העורר תקף גם את המתלוננת בכך שהכה בה במכות אגרופים בבטנה ומשך אותה בשערותיה אל עבר הרכב. כמו כן, תואר כי העורר איים על המתלוננת שיהרוג אותה, ובהמשך הכה העורר באמצעות קרש עץ ברכבו של המתלון. העורר המשיך לתקוף את המתלון, קרע את חולצתו, הכה בו בכל חלקי גופו, סטר ובעט בפניו כשהאחר עמו הגיע מכה בו ברגליו באמצעות הקשר שאחז. העורר איים על המתלון כי יהרוג אותו ולאחר מכן תקף בצוואת עם האחר את המתלון והשליכו אבנים אל עבר רכבו וגרמו לנזק בשווי 4,000 ש"ח. העורר נסע עם רכבו של המתלון והותירו במקום ללא חולצה וללא נעלים.

בהודעת הערר ובדיון מיום 27.10.21 טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

ב"כ העורר טען כי על בימ"ש קמא היה לבחון חלופה של מעצר העורר באיזוק אלקטרוני, ושמיעת שמונת המפקחים שהוצעו מטעמו. לדברי הסנגור אכן בתסקיר שירות המבחן נפסלו המפקחים שהוצעו והומלץ שלא לעצור העורר באיזוק אלקטרוני, אך לטענתו ביהמ"ש הוא הגורם שמקבל את ההחלטה הסופית בעניין. בנוסף טען הסנגור כי בימ"ש קמא לא התייחס לעניין הסולחה.

הסנגור טען כי מדובר בעורר שעצור כשלושה וחצי חודשים, על מעשה יחיד בעבירות שאין ברף חומרה גבוה שלא מחייבות את מעצר העורר, והוסיף כי לא היו למתלונן חבלות והשימוש בקרש העץ נעשה כלפי הרכב. עוד טען הסנגור כי מדובר בעורר ללא עבר פלילי, נשוי עם ילדים, אשר עובד בעבודה מסודרת.

הסנגור טען כי העורר היה חלק מקבוצה חינוכית במסגרת תיק תעבורה ולא בקבוצה טיפולית כפי שסבר שירות המבחן. בנוסף, טען הסנגור כי החלופה ברהט מרוחקת ממקום מגורי המתלוננת בשגב שלום וכן נעשתה סולחה והמתלוננת בביתה.

הסנגור טען כי מדובר בעורר בן 34 אשר עצור לראשונה בחייו. לדבריו, העורר מבין את חומרת מעשיו.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערר.

ב"כ המשיבה טען כי במסגרת תסקירו הראשון של שירות המבחן נבחנו המפקחים המוצעים ונערכה עימם שיחה, ועלה כי עמדתם מקטינה ומצמצמת ביחס לאירוע נשוא כתב האישום. כמו כן, צוין בתסקיר כי המפקחים התקשו להרחיב בנוגע לדפוסים אלימים וכן עלה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להתנהגות עוברת חוק.

עוד הוסיף וטען ב"כ המשיבה כי עניינו של העורר נבחן על ידי שירות המבחן ועלה כי העורר התקשה להתייחס לחלקים אלימים בהתנהגותו, וחרף העובדה שהביע צער על הפגיעה במתלוננים, שירות המבחן כגוף מקצועי העריך שהעורר מחזיק בעמדות המאפשרות לגיטימציה להתנהגות אלימה.

לדברי ב"כ המשיבה גם המפקחים הנוספים נבחנו ונמצא כי קיימת היכרות שטחית עם העורר והם נמצאו לא מתאימים. לכן לטענת ב"כ המשיבה לא הומלץ על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני.

ב"כ המשיבה טען כי מדובר במעשי אלימות ואיומים המיוחסים לעורר בכתב האישום ולטענתו בעבירות אלימות במשפחה בפרט, נדרשים נימוקים כבדי משקל לסטות מתסקיר שירות המבחן.

ב"כ המשיבה טען כי לאור חומרת מעשי העורר כפי שפורטו בכתב האישום, התסקירים השליליים שהוגשו בעניינו, יש להותיר החלטת בימ"ש קמא על כנה ולהורות על דחיית הערר.

דין והכרעה

במהלך הדיונים בענין העורר הודיע ב"כ העורר כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

מעבר לכך בית משפט קמא (כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן) בחן בהחלטתו המפורטת והמנומקת מיום 19.10.21 עד כמה "איתנות" הראיות העומדות כנגד העורר, ועל פי מסקנתו אכן קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר, וישנה יותר מתוספת ראייתית אחת לעבירות המיוחסות לעורר.

מסוכנות וחלופת מעצר

מדובר בארוע אלימות כלפי אחות העורר ואדם אחר, כאשר תקיפת המתלוננים היתה בצוותא חדא תוך עשיית שימוש במוט ברזל ובקרב בו הוכה המתלונן על ידי המעורב הנוסף בתקיפה.

מקובלים עלי דברי בית משפט קמא בהחלטתו, שהפנה לכך שעל פי הפסיקה עוצמת הראיות משפיעה על עוצמת המסוכנות שכן על פי הפסיקה "קיימת מקבילית כוחות בין עוצמת הראיות ועילת המעצר, וככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגבר הנכונות לשחרר לחלופת מעצר, ולהפך ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד משמעיות יותר, ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר" (ראה בש"פ 5564/11, פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 8.8.11).

מדובר בארוע אלים שהתרחש בשטח מיוער בסמוך לקיבוץ דורות, והסברו של העורר, המתגורר בישוב שגב שלום, כי עבר במקום במקרה, ראה רכב תקוע, עצר וראה את אחותו, (חקירה מיום 11.7.21 שעה 14:55, עמ' 4 ש' 62), נשמע כהסבר דחוק וסביר יותר להניח שנוכחות העורר במקום לא היתה מקרית.

לא למותר לציין, כי מדובר בארוע אלים שבו תקף העורר את אחותו ואדם נוסף שאין לו כל היכרות עמו, תוך שימוש בנשק קר, כאשר בתחילת חקירותיו שמר העורר על זכות השתיקה, ולאחר מכן מסר גרסה שלא עמדה בקנה אחד באופן מלא עם יתר הראיות.

העורר איים על אחותו כי ירצח אותה, ועובדה זו מקימה רף חומרה גבוהה בנסיבות הענין.

יצוין כי מדובר אמנם בעורר שאין בעברו הרשעות על פי חוק העונשין, אך בעברו הקרוב יחסית הרשעה ב-2 עבירות של נהיגה בפסילה, עובדה שתעיד לכאורה על מידת נכונותו של העורר להישמע להוראות החוק וגורמי האכיפה.

בתסקיר שירות המבחן מיום 29.8.21 ציין שירות המבחן כי העורר הופנה לשירות המבחן עוד בשנת 2019 בגין עבירות תעבורה, והוא שולב בקבוצה פסיכו חינוכית שלא הגיע לסיום פעילותה בשל מגפת הקורונה.

באשר לעורר, ציין שירות המבחן כי הוא התקשה להתייחס לחלקים האלימים בהתנהגותו, וחזר באופן ססמאתי כי הוא מבין שהתנהגותו אינה מקובלת.

כאמור, אין מדובר בארוע אלימות מקרי, שכן ספק אם ניתן יהיה להניח לכאורה שהעורר הגיע למקום הארוע במקרה, ביחד עם אחר, עם מוט ברזל וקרב, והעובדות האמורות יוכלו להסביר כי יש ממש במסקנתו זו של שירות המבחן.

שירות המבחן מציין כי העורר מתקשה לווסת התנהגותו במצבי לחץ, והוא מחזיק בעמדות המעניקות לגיטימציה לאלימות.

לאור זאת, ובין היתר לאחר שהעורר היה משולב בהליך טיפולי וענישה קודמת לא היוותה עבורו גורם מציב גבולות, הגיע שירות המבחן למסקנה כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה.

יער כי בנסיבות הענין עצם העובדה שבענין העורר התקיימה סולחה, (לא ברור מול מי), לא תוכל להשפיע באופן

משמעותי על ענינו של העורר, בין היתר בשל החשש לחוסר איזון בין הצדדים לאותה סולחה מבחינת כוחם.

זאת ועוד, גם העובדה שהחלופה המוצעת הינה בישוב רהט תקשה בנסיבות העניין להגיע למסקנה כי מדובר בחלופה שהיא מרוחקת מרחק מספיק מן הישוב שגב שלום, באופן שיפחית המסוכנות והחשש לחיי המתלוננת.

בנסיבות האמורות לעיל, לאור אופי העבירה המיוחסת לעורר והמסוכנות הרבה העולה ממנה, לאור דברי שירות המבחן בדבר מסוכנותו הגבוהה ולאור העובדה שבעברו של העורר הרשעה משנת 2020 בשתי עבירות של נהיגת רכב בעודו תחת פסילה שבגינן ריצה שני חודשי מאסר בעבודות שירות, ספק אם היה מקום לבחון מעצר העורר באיזוק.

על אף הדברים האמורים בחן שירות המבחן בתסקירו הראשון מיום 29.8.21 ארבעה ערבים ופסל אותם, וקבע כי לא יהיה בידי המפקחים להפחית סיכון.

שירות המבחן המליץ באותו תסקיר על מעצר העורר עד תום ההליכים.

בהחלטה מיום 31.8.21 בחן בית משפט קמא (כב' השופט הולצמן) את הערבים שנפסלו על ידי שירות המבחן, וציין כי בכל הנוגע לערב המוצע בקר אבו שייח' הוא התרשם ממידת כשירותו לשמש כערב. על כן שלח העורר פעם נוספת לשירות המבחן על מנת שיוכל להציג ערבים נוספים.

בתסקיר מיום 5.10.21 בחן שירות המבחן שני ערבים נוספים וקבע כי לא יוכלו להוות גורם מפחית סיכון.

בהחלטה מיום 10.10.21 קבע בית משפט קמא כי לא מצא לנכון לבחון ערבים שנבחנו על ידי שירות המבחן ונמצאו לא מתאימים, וזאת לאחר ששירות המבחן ציין כי ההיכרות שלהם עם העורר שטחית וכי שירות המבחן התרשם שהתקשו לבחון חלקים מהותיים.

על אף האמור בחר בית המשפט לאפשר הגשת תסקיר משלים, ובתסקיר נוסף ציין שירות המבחן כי בחן שני מפקחים נוספים, וציין כי אחד מהם נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות והתרשמות היא כי אינו מתאים לשמש כמפקח, והשני מסר כי העורר היה קורבן בארוע, הוא מבטא לגיטימציה לאלימות, ויתקשה לבחון מצבי סיכון. שירות המבחן ציין כי חזרת העורר לבית המשפחה ברהט בו התגורר עת ביצע את העבירה לכאורה עשוי באופן משמעותי לטשטש עבורו גבולות בין טוב לרע, ולאור זאת חזר על המלצתו להורות על מעצר העורר עד תום ההליכים.

בכלל נסיבות הענין ולאור כל שפורט לעיל, לא מצאתי לנכון לקבוע כי בית משפט קמא שגה כאשר החליט שלא לבחון בשנית ערבים שנפסלו על ידי שירות המבחן.

כידוע, כלל הוא כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה באופן חריג, במקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראה בש"פ 3386/07, מדינת ישראל נ' אשד, מיום 18.4.07).

אכן לעתים נדרש בית המשפט לבחון בשנית ערבים ששירות המבחן בחן ופסל, אך בנסיבות הענין, שפורטו לעיל, נכון עשה בית המשפט כאשר נתן משקל מכריע להתרשמות שירות המבחן, לא בחן את הערבים ולא סטה מהמלצת שירות המבחן בענין הערבים.

לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשפ"ב, 01 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.